

[Aksel Larsen.]

godkendt af det samlede udvalg. Selv om jeg ikke er nogen stor ekspert i skatte-spørgsmål — for det er jeg ikke — blev jeg noget konsterneret, da jeg hørte, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen ikke kunne lide dette ændringsforslag. Så vidt jeg forstod på ham, ville han stemme imod det. Det er jeg nu altså ikke sikker på at hans vælgere, hvis han har nogen tilbage, vil blive glade for.

Hvad angår fradraget for børn, er jeg tilhænger af, at vi i stedet for et sådant fradrag får et regulært børnetilskud. Nu er jeg klar over, at man arbejder med at indføre en bedre børnetilskudsordning, end vi har haft hidtil, og muligvis kommer der et forslag, når vi kommer frem til skatteudskrivningsloven, men jeg ville have foretrukket, at det havde foreligget her, så man kunne se, hvad det gik ud på. Jeg kan bedst lide at vente med at tage hatten af, indtil jeg har set manden, og da vi ikke har et ordentligt forslag om en ny børnetilskudsordning, må vi se på ligningslovsforslaget, sådan som det er, og da forekommer det mig, at ændringsforslag nr. 6, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af et flertal, forringer den hidtidige ordning.

Det er aldeles udmærket, at man nu går væk fra zoneinddelingen — jeg kunne ønske, at man også gik væk fra zoneinddelingen, når det drejer sig om den sociale lovgivning — men jeg finder, at når man vil gøre det, burde man, hvad det skattefri fradrag angår, være gået op til det beløb, der hidtil har været fastsat for hovedstadsområdet. Under disse omstændigheder er jeg ikke begejstret for det af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag; jeg synes adskilligt bedre om det, der er stillet af mindretallet, af venstre og de konservative.

Jeg må derimod afholde mig fra at stemme vedrørende det ændringsforslag, der som nr. 5 er stillet af den kommunistiske gruppe. Jeg kan godt se, at et skattefrit

børnefradrag på 1 500 kr. pr. barn antagelig gennemsnitlig vil give en skattelettelse omtrent svarende til det rimelige børnetilskud. På den anden side er det ganske klart, at et så stort skattefrit børnefradrag vil være en ganske kolossal fordel for dem med de store indtægter, men ikke i nær så høj grad vil være en fordel for dem med de små indtægter. Og så er der også noget andet. Vi ved alle sammen, at et sådant ændringsforslag ikke har ringeste chance for at blive vedtaget, ja, vel ikke engang ringeste chance for at blive taget alvorligt, og jeg synes, at når man stiller ændringsforslag, bør man, bortset fra ganske afgørende principspørgsmål, stille ændringsforslag, som ikke alene i tinget har en chance for at blive taget alvorligt, men som også ude i befolkningen vil blive taget alvorligt.

Jeg beklager, at man ikke er nået frem til en ordning, som forhindrer byfolk — det være sig enkeltpersoner eller juridiske personer — der erhverver landejendomme, i at benytte de pågældende landejendommers underskud til at opnå et nedslag i deres skattebetaling. I mange mange tilfælde er det sådan, at ikke alene kapitalstærke enkeltpersoner i byerne, som har deres hovederhverv i byerne, men også kapitalstærke juridiske personer, aktieselskaber o. lign., foretrækker at købe endda ret store landejendomme, fordi de ved, at de derved får begravet en del af formuen, idet man jo kun sættes i skat af ejendomsskyld og grundskyld, men ikke af den reelle pris, der er givet for den pågældende landejendom. Dertil kommer, at hvis den pågældende landejendom giver underskud, kan man trække det fra i indtægten ved sin hovederhvervsvirksomhed i byen. Jeg synes ikke, den slags burde være tilladt; ja, jeg mener egentlig principielt, at byfolk ikke skulle have lov til, når de opretholder deres erhverv i byerne, at erhverve landbrugs-ejendomme. Jeg tror, at hvis vi fik indført, at man ikke har lov til at trække tab ved landbrugsejendom fra, ville vi i det væsentlige komme dette onde til livs, og jeg